Gândeşte-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut!

>>> continuare din pagina 1

Dacă aş face acelaşi lucru acum, cu bucurie şi recunoştinţă aş ajunge la concluzia că ceea ce s-a realizat depăşeşte cu mult ceea ce s-a dorit. Slavă Domnului!

Astfel, în urmă cu 5 ani, ceea ce îmi doream era ca să existe şi să apară în fiecare lună un pliant, un „Buletin Informativ" de 4 pagini, care să ajungă gratuit la cel puţin câteva sute de semeni de-ai mei, persoane cu handicap.

Şi priviţi acum ce ţineţi în mână: **o revistă** de 20 de pagini, copertă color, rubrici interesante, articole deosebite scrise de oameni deosebiţi…, fiind expediată la aproape 2.750 de prieteni! Câte persoane o citesc?! Unii dintre voi mi-aţi zis că o citesc toţi cei din casă, alţii că o daţi şi vecinilor, alţii…, iar dacă mai adaug faptul că o mai trimit şi la aprox. 300 persoane valide, care şi dintre ele mi-au spus că o dau celor din casă, vecinilor…

Cum vi se pare bilanţul?!

Însă haideţi să continuăm, deoarece lucrurile nu se opresc aici! După cum vedeţi, este revista cu numărul 61, adică a apărut regulat, în fiecare lună, în condiţiile în care acum chetuielile se ridică la 4.065 RON / lună (adică 40.650.000 lei vechi)!!!

Cheltuieli pe an (aici se poate vedea şi evoluţia şi dezvoltarea revistei: număr de pagini, aspect, număr de reviste tipărite şi expediate, etc.):

2003 - 95.000.000 lei
2004 - 169.000.000 lei
2005 - 280.000.000 lei
2006 - 375.000.000 lei
2007 - 427.000.000 lei (ar fi fost aprox. 450.000.000 dacă unii dintre voi, cu acces la internet, n-ar fi renunţat la a o mai primi în forma tipărită. Vă mulţumesc!)
2008 - 121.950.000 lei în primele 3 luni (calculaţi voi pe tot anul, luând în calcul creşterea într-un an a numărului primitorilor cam cu 550 reviste în plus tipărite şi expediate precum şi eventualele scumpiri)
Total cheltuieli martie 2003 martie 2008:
1.467.950.000 lei!!!!

Să mai întreb iarăşi „Cum vi se pare bilanţul?!" Nuuu… haideţi mai bine să continuăm, deoarece lucrurile nu se opresc deloc aici!

Deci… 1.467.950.000 lei!!! Şi aceasta în condiţiile în care veniturile mele sunt cele ale unei persoane cu handicap (indemnizaţie + buget personal complementar), părinţii sunt pensionari amândoi, iar numărul persoanelor cu posibilităţi financiare pe care le cunoşteam atunci când am început demersurile era de… 0!

Aţi vedea un astfel de om, cu astfel de „posibilităţi", să pregătească şi să expedieze lunar o asemenea revistă?!

Însă odată începute demersurile pentru revistă, după 12 ani de rugăciune continuă (un alt lanţ de minuni), oameni pe care nu-i văzusem şi nu mă văzuseră niciodată (unii dintre ei nici acum nu m-au văzut şi nu i-am văzut) au acceptat şi acceptă să trimită bani!!! Şi aceasta în ziua de astăzi, când dărnicia, împreuna simţire, altruismul… sunt fructe foarte rare, pe cale de dispariţie. **Le mulţumesc din suflet!**

Oare CINE le-a mişcat şi le mişcă inima acestor oameni!? Eu… în nici un caz!

Lucruri uimitoare, nu!? Însă… haideţi să continuăm, deoarece lucrurile nu se opresc nici aici!

Ceea ce este şi mai uimitor este că El a ales să facă această lucrare (singur lucrez revista) prin mine, „performanţele" mele fiind „extraordinare": nu simt nimic de la umeri în jos, nu pot să mă întorc în pat, nu am putere în mâini, nu mişc deloc degetele nu pot să mănânc singur, nu pot să beau apă singur, nu pot să mă sui pe căruţ, nu pot… mă opresc, lista e prea lungă!!!

Ba mai mult, nici măcar credincios nu am fost. De mic am fost un ateu convins, luând peste picior, ironizând pe oricine susţinea că există Dumnezeu!!!

Ba (şi) mai mult: din septembrie 1986 (data accidentului), până în ianuarie 1992 (data când Bunul DUMNEZEU m-a oprit din hotărârea de a mă sinucide), s-a acumulat f.f.f. multă durere, furie, frustrare, invidie… şi toate celelalte pe care le cunoaşteţi şi voi, date de neputinţă, dorinţe, visuri spulberate, etc.

Şi atunci… cum!?

Din 1991-1992, când am început să cred în existenţa Lui, să citesc Biblia şi să mă încred în dragostea, înţelepciunea, făgăduinţele… starea mea sufletească şi viaţa s-au schimbat total: încrederea, pacea, bucuria, recunoştinţa… inundându-mi inima, sufletul, mintea, viaţa… totul! Când L-am lăsat în inima, în mintea şi-n viaţa mea, El a făcut mari şi minunate minuni. Nu m-a vindecat, nici măcar nu mi-a îmbunătăţit vreun pic „performanţele" fizice enumerate mai sus (dimpotrivă, trecerea anilor…), însă ceea ce a pus şi pune El în mine… nici nu am cuvinte!

„Decât pe picioare, dar fără Dumnezeu, mai bine în cărucior, dar cu Dumnezeu" este convingerea puternică, de nezdruncinat, din sufletul meu. Nu aş da viaţa mea în cărucior, dar cu Dumnezeu, pe viaţa cuiva, pe picioare, dar fără Dumnezeu. (Vezi şi întrebarea din Marcu 8: 36)

Atunci, în acea perioadă, a apărut şi dorinţa de a exista „ceva" pentru noi. Apoi au urmat ani de rugăciune intensă şi de minuni (nu exagerez nici un pic) în care El mi-a întărit convingerea că ne iubeşte enorm, că este cu noi, că ne vrea binele, că… ***„toate lucrurile sunt cu putinţă celui ce crede"***. (Marcu 9; 23u.p.)

>>> continuare în pagina 14

Un zbor în căutarea sănătății

CIDEM NARCIS BRĂSLAŞU - Constanța

În prezența unui public numeros, în anul 2006 îmi lansam primul meu volum de proză "Povestiri alese", unde îmi dezvăluiam trăirile interioare şi lupta cu propriul meu destin.

În paginile cărții se regăsesc întâmplările, necazurile şi micile mele bucurii trăite. Aceste povestiri fac parte din viața mea spirituală la vârste şi momente diferite. Acum mă voi referi, nu la o poveste oarecare, ci la una trăită de mine, deci o poveste reală.

Pentru că sunt o bună prietenă a revistei "Împreună", în paginile căreia deseori, prin bunăvoința domnului Burcea, căruia şi cu acest prilej sincer îi mulțumesc, mi-au apărut poeziile. Consider, deci, că mă cunoaşteți. Şi totuşi, pentru cei care nu mă ştiu, mă numesc Narcis, din Constanța, am vârsta de 26 de ani, nedeplasabilă, care din scris mi-am făcut un ideal. Am încercat să-mi pun în valoare sensibilitatea şi vocația. Eu cred că să fii numai sănătos nu este de ajuns, trebuie să vibrezi, să gândeşti, să fii bun, generos, ca să fii OM.

Eu, din generozitate, dragii mei prieteni, vă voi lua drept părtaşi la viața mea şi vă voi povesti o pagină din viața atât de tumultoasă.

Diagnosticul meu este "Diplegie Spastică". După 25 de ani de tratamente, intervenții chirurgicale, recuperări, am ajuns la concluzia că singura mea speranță constă într-o operație de transplant de celule stem care se poate realiza la clinica XISHAN INSTITUTE FOR NEUROREGENERATION AND FUNCTIONAL RECOVERY din Beijing-China. Costul intervenției este de 20.000 $. În urma apelului lansat de cotidianele "Ziua", "Cuget Liber" şi revista "Tânărul" a Uniunii Democrate Tătare, în paginile cărora mereu mi-am publicat gândurile, m-am bucurat şi de sprijinul multor întreprinderi, instituții, fundații. Călătoria cu "Aeroflotul", cu o escală de 5-6 ore la Moscova, a durat 23 de ore.

În aeroportul din Beijing ne aştepta o maşină a spitalului. Până la clinică am mers peste o oră. Clinica, o clădire istorică, nu prea impunătoare, curată, îngrijită, cu foarte multă vegetație. De cum s-a oprit autoturismul, doi tineri au venit şi ne-au luat bagajul, eu fiind însoțită de mama.

Am intrat în clădire, ne-am oprit în fața camerei cu nr. 3. Pe uşă era montat un mic drapel românesc sub care scria numele nostru. Acest gest ne-a impresionat până la lacrimi.

Camera, cu o suprafață de 10-14 metri pătrați, cu 2 paturi, 2 mese pliante, 2 fotolii, birou, telefon, frigider, baie cu confort de hotel de 4-5 stele. Masa, ca la restaurant de lux, servită în cameră. Totul inclus în suma inițială. În cameră totul era aranjat ca pentru noi (baia, paturile, scaunele, masa). Legătura cu cei de acasă se face prin internet sau telefon.

Să revenim la partea importantă a problemei. Personalul medical este foarte respectuos, receptiv şi amabil. După ce mi-au făcut analizele curente, după 2 zile a urmat intervenția chirurgicală în zona cervical-frontală. Anestezie generală. Totul sub stricta supraveghere a prof. dr. Huang. După intervenție m-au adus în sală împreună cu medicul de salon şi seful secției care, ore în şir, m-au supravegheat.

A doua zi dimineață m-am sculat şi m-am simtit bine. Apoi, o lună de zile cât am stat în clinică, am făcut recuperare (masaj, acupunctură, gimnastică, mai putin tratament medicamentos). Cât am stat acolo am scris al 9-lea volum de versuri, care trebuie să apară. Chinezii sunt oameni calzi, sensibili, binevoitori, comunicativi. Trebuie să cunoşti limba engleză pentru a putea comunica, atât în spital cât şi în afară. Ei nu au translator.

Efectele transplantului sunt deocamdată discutabile; la unii mai mult, la alții mai puțin, depinde de modul cum reacționează fiecare organism. Eu am câştigat puțin față de sacrificiile făcute. De aceea nu ştiu cum am să procedez cu revenirea din luna mai. Cum o vrea bunul Dumnezeu!

Oricum, drumul suferinței pentru cei ca noi e prea lung...

SĂNĂTATE şi gânduri bune de la Narcis-Cidem

Am fost ateu...
Dar am ales...
CREŞTINISMUL!

- continuare -

Moţ Florian

Am fost ateu. În timpul copilăriei şi a unei părți bune din adolescență nu am crezut în Dumnezeu şi nici nu am practicat vreun fel de formă religioasă. Scriu aceste rânduri pentru a oferi câteva argumente pentru care am considerat că este bine să aleg creştinismul, şi o fac în urma articolului care a apărut în numărul anterior al revistei dumneavoastră. Dacă acesta era un articol care nu avea un autor real, ci reprezenta o posibilă categorie de cititori ai revistei, în dreptul acestei scrisori pot spune că este adevărat ceea ce scriu, cu privire la experiența vieții mele.

Aşa cum spuneam nu credeam în Dumnezeu, nu eram interesat de religie, nu ştiam mai nimic de aceasta (*de exemplu, pentru mine Isus Hristos era unul dintre sfinții despre care mai auzeam şi deseori îl asociam cu sfântul Sisoe*) şi mai presus de ignoranță eram şi ironic la adresa celor care se categoriseau a fi creştini. Sunt de acord, cum se spunea şi în articolul din numărul trecut, erau mulți ipocriți, care doar se prefăceau a fi credincioşi. Însă am văzut mulți care, în ciuda ridiculizării sau a necazurilor provocate de cei din jur, erau cinstiți cu religia pe care e o practicau. Bunicul meu de exemplu, fără a fi un mare cunoscător de carte, trăia în mod simplu credința creştină fiind pentru toți cei care îl cunoşteau un exemplu de creştin autentic. Şi ca să nu dau impresia că doar bătrânii mai cred, spun că şi la şcoală, în clasele gimnaziale, aveam colegi şi colege care sufereau şicanările şi ironiile unor profesori cu multă demnitate şi asta pentru că doreau să fie credincioşi. Îmi aduc aminte cum o colegă de clasă a început să manifeste interes față de religie prin clasa a 7-a sau a 8-a, iar acest fapt a atras opoziția unora dintre profesori, care încercau să-i dovedească faptul că greşeşte, aducându-i argumente că Dumnezeu nu există şi că nu se merită să fii credincios *(argumente care păreau puternice atunci pentru mine, dar care mi se par acum aşa de slabe şi răuvoitoare, ca de exemplu: „L-a văzut cineva pe Dumnezeu?" sau „Omul a ajuns pe lună şi voi tot mai credeți în Dumnezeu?").*

Dar ce m-a făcut pe mine să aleg creştinismul? În timpul liceului am început să îmi pun întrebări mai serioase dacă există sau nu Dumnezeu şi să aflu ce este cu fenomenul religios. Aşa că am început să caut argumente pro sau contra existenței lui Dumnezeu. În acea perioadă am început să citesc şi Biblia să văd dacă este sau nu adevărată. Nu cred că este locul aici să expun toate elementele care m-au convins de existența lui Dumnezeu şi de adevărul Bibliei. Aş vrea însă să spun că argumentele din ştiință (mă refer aici în mod special la biologie şi ştiințele naturii de care eram atras) şi profețiile biblice care s-au împlinit cu exactitate, pentru mine au fost destul de puternice ca să mă convingă de existența lui Dumnezeu, şi asta contrar părerii că ştiința contrazice Biblia.

Îmi dau seama că spațiul este insuficient pentru a explica ceea ce doresc să spun în continuare, dar aş încerca să dau un răspuns mai întâi motivației aduse în defavoarea credinței creştine, şi anume că Dumnezeu nu este interesat de noi.

Într-adevăr, privind la ceea ce se întâmplă cu noi şi cu lumea noastră, toate necazurile şi suferința de care are parte omenirea, par a ne spune că Dumnezeu nu ne iubeşte. Dacă ne-ar iubi ar opri toate războaiele, toată suferința, ar îndepărta toată durerea, nu ar mai îngădui ca oamenii să se îmbolnăvească sau să sufere tot felul de accidente. Sunt de acord că problema suferinței umane raportată la Dumnezeu nu este uşor de explicat, iar asta nu din perspectiva argumentelor teoretice, cît din perspectiva acceptării acestora. E foarte greu pentru un bolnav de cancer, care nu vede nici un semn că s-ar vindeca, în ciuda faptului că s-a rugat şi el lui Dumnezeu să-l vindece, să creadă că Acesta îl iubeşte şi este alături de el în suferință.

Voi îndrăzni totuşi să spun că Dumnezeu este implicat în viața fiecăruia dintre noi, în mod total. Un prim lucru pe care aş dori să-l arăt este că nu El este sursa răului şi a suferinței. Dumnezeu a creat Universul şi lumea noastră perfecte. Dar unele din ființele create de El nu au vrut să asculte de Dumnezeu şi au ales să facă ceea ce au vrut. Astfel Lucifer s-a răzvrătit împotriva lui Dumnezeu şi împreună cu el o mulțime de îngeri (în cartea Apocalipsa aflăm că o treime din îngeri au trecut de parte lui Satana. Apoc. 12: 4,7,8). Odată cu răzvrătirea a venit şi suferința şi răul, pentru că cine se desparte de Cel ce este Binele nu poate face altceva decât răul, iar suferința este consecința acestuia. Dar nu doar Satana s-a detaşat de Dumnezeu, ci şi oamenii au ales să nu asculte de El. Chiar din Geneza, prima carte a Bibliei, citim că Adam şi Eva au fost neascultători, iar ca urmare a alegerii lor suferința a venit şi în omenire *(Vezi Gen. cap. 3)*. Astăzi mulți oameni suferă din cauza alegerilor greşite pe care le fac în

>>> continuare în pagina 05

>>> continuare din pagina 04

viață şi ar fi nedrept să-L acuzăm pe Dumnezeu pentru aceasta. Dacă cineva bea până uită de el şi după aceea suferă un accident din cauza pierderii autocontrolului cine este oare de vină? Sau dacă un altul trăieşte ghiftuindu-se cu mâncare grasă şi mai târziu se declanşează diabetul din cauza obezității, sau face un accident vascular din cauza nivelului crescut de colesterol din vasele de sânge, cine este oare de vină.

Părerea mea personală este că mulți din aceştia sunt de foarte multe ori protejați de Dumnezeu fără ca ei să ştie, dar nu întotdeauna şi la nesfârşit Dumnezeu împiedică consecințele negative ale alegerilor noastre greşite.

Problema se pune însă în privința celor care suferă fără a fi fost vina lor. Ce face Dumnezeu? Eu cred pe baza afirmațiilor Bibliei (*şi aici ar fi o altă discuție, pentru că nu toți cred ce spune Sfânta Scriptură, iar fără înțelegerea ei este foarte greu de înțeles problema suferinței umane din perspectiva creştină*) că responsabil pentru suferința oamenilor este Satana, care se pretinde a fi stăpânul lumii şi care încearcă pe orice cale să facă rău oamenilor. Dacă i s-ar îngădui, el ar aduce suferință şi distrugere asupra tuturor oamenilor, dar Dumnezeu nu îi îngăduie decât într-o anumită măsură.

Dar atunci se ridică întrebarea: de ce îi îngăduie Dumnezeu să aducă suferință? Un răspuns direct este că Dumnezeu nu şi-a propus să înlăture suferința decât în ziua revenirii lui Isus Hristos, adică în „ziua de apoi". Până atunci răul şi suferința vor coexista cu omenirea, prin ele uneori Dumnezeu reuşind chiar să-i ajute pe oameni să devină mai credincioşi (mulți datorită suferinței îşi îndreaptă atenția către Dumnezeu şi se lasă transformați în caracter devenind mai răbdători, mai înțelepți, mai îngăduitori, mai atenți, etc.). E adevărat însă că de cele mai multe ori nu putem înțelege de ce a fost îngăduită suferința în viața noastră şi vom primi răspuns la aceasta doar în ziua aceea, despre care am amintit mai sus.

Ceea ce voi spune în continuare este foarte important, de aceea aş dori să fie citite cu atenție următoarele rânduri. Dumnezeu nu este indiferent la suferința noastră, ci El suferă împreună cu noi. Spun lucrul acesta fiind ferm convins că Cel care ne-a creat, care este Tatăl nostru, nu poate să nu sufere împreună cu noi. Mai mult decât atât, moartea Fiului Său, Isus Hristos, este dovada cea mai concludentă că Dumnezeu ne iubeşte şi că nu ne-a uitat în suferințele noastre. Isus Hristos a venit în lumea noastră, a suferit ca şi noi, ba mai mult, a suferit pentru noi, Şi-a dat viața pentru noi, pentru ca, primind iertare de păcate şi crezând în El, să primim viață eternă, în care suferința şi durerea nu vor mai fi. Nu este aceasta dovada cea mai puternică că Dumnezeu nu ne-a părăsit? Dacă ar fi fost aşa, atunci Dumnezeu nu ar mai fi dat pe Fiul Său şi nu ar mai fi plănuit o viață veşnică pentru noi. Dacă acum încă mai îngăduie suferința este ca o consecință a păcatului şi pentru a arăta cât rău poate aduce despărțirea de Dumnezeu. *Astfel, fiindcă avem un Mare Preot însemnat, care a străbătut cerurile - pe Isus, Fiul lui Dumnezeu - să rămânem tari în mărturisirea noastră. Căci n-avem un Mare Preot, care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre; ci unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca şi noi, dar fără păcat.*(Evrei 4: 14,15)

Referindu-mă la celelalte aspecte amintite în articolul de luna trecută, cred că, indiferent de denominațiune, religia a fost şi încă mai este de multe ori folosită pentru a manipula. Mă întreb însă dacă acest fapt mă poate face pe mine să abandonez credința în Dumnezeu şi practicarea unui mod de viață orientat de principiile biblice. Deseori religia nu a ținut cont de Biblie, de îndrumările divine. De aceea a şi alunecat în capcana manipulări, a tot felul de afaceri necinstite, a folosirii de bani câştigați necinstit.

Dar aceasta nu are nimic de-a face cu Dumnezeu. El nu este sursa înşelăciunii, ci a adevărului. El iubeşte şi oferă omului posibilitatea liberului arbitru, nu manipulează. De aceea eu aleg să fiu creştin, nu pentru vreo religie anume, ci pentru că Dumnezeu mă iubeşte şi doreşte să-I fiu credincios.

Trăim într-o vreme în care oamenii nu mai doresc să fie credincioşi, iar o bună parte din ei se agață de tot felul de pretexte prin care resping creştinismul, dar nu ar trebui să fie aşa. A fi credincios este o favoare şi o alegere nespus de bună. Că alegi o anumită denominațiune este important, dar este urmarea unei hotărâri de a te apropia de Dumnezeu. Cred că ar trebui să căutăm să cunoaştem mai bine pe Dumnezeu şi să ne convingem de marea Lui bunătate, nu prin filtrul religiei profesate şi proferate de un grup sau altul, ci simplu, prin studierea Bibliei şi prin adresarea rugăciunii sincere către Dumnezeu pentru ca El să Se descopere.

Eu sunt creştin de mai bine de 15 ani şi am o mare bucurie că am ales pe Hristos şi credința în El. Dacă ar fi să aleg din nou, aş alege să fiu creştin.

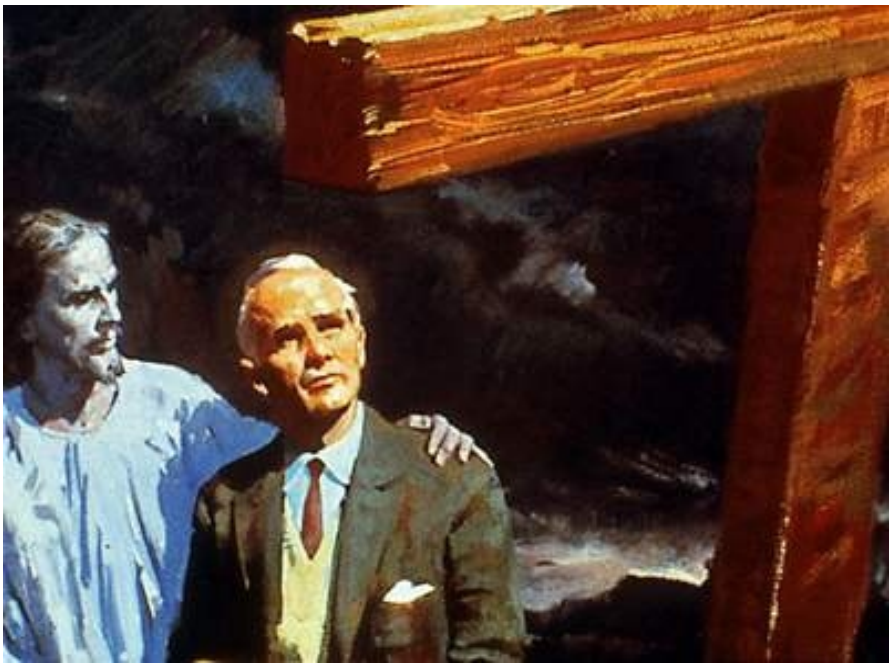

DREPTATEA

Din "DRUMUL CRUCII",
Ed. Arhiepiscopia Ortodoxa Alba Iulia 2000

Departe, într-una din țările de la răsărit, trăia un împărat puternic şi bogat. Lanurile roditoare îi vărsară rodul cu dărnicie şi grânarele împărăteşti se umplură cu vârf şi îndesat. Din minele de aur şi argint, zi şi noapte scoteau sclavii metalul prețios şi visteria împărătească aproape că se surpa sub povara banilor, pietrelor prețioase şi aurului. Pe islazuri păşteau mii de turme şi cirezi, morile măcinau fără întrerupere, iar galerele şi navele cu pânze duceau în alte țări prinosul de arome, fructe, vinuri şi alimente.

Împăratul, care o viață de om cârmuise cu înțelepciune, îmbătrânise foarte. Se hotărâse să predea stăpânirea țării celor trei fii ai săi, împărțind între ei domnia. În acest scop, adunase toti cărturarii imperiului, bătrânii poporului, cei şapte sfetnici supremi, conducătorii armatei şi căpeteniile triburilor.

La urmă, îi chemă pe cei trei fii ai săi. Cel mai mare se înfățişă înaintea împăratului îmbrăcat în aur. Pe cap îi strălucea coif de aur, pe piept purta armură de zale aurite, iar de cingătoarea împodobită cu nestemate, atârna o sabie în teacă de aur.

Împăratul privi cu mândrie la fiul său şi zise:

- Vreau să mă odihnesc şi iată vă predau vouă stăpânirea. Ca cel mai în vârstă, ai dreptul să alegi primul: care parte ți-o doreşti din domnie?

Feciorul mai mare apucă semeț mânerul sabiei şi zise:

- Arma e puterea! Încredințează-mi oştile! Eu voi învinge orice vrăjmaş şi voi subjuga noroadele.

Împăratul clătină din cap şi spuse:

- Aşa să fie.

Feciorul cel mare se retrase mândru şi în fața împăratului păşi cel mijlociu. El purta mantia cu trenă a cărturarilor, la gât îi atârna lanț de aur şi-n degete îi sclipeau inele de sigilat. În mână ținea un sul de hârtii şi zise:

- Puterea zace în ştiință. Eu am să-i înving pe vrăjmaşi prin lumină şi voi înălța popoarele. În fruntea semințiilor voi rândui căpetenii numai filozofi şi învățați.

Împăratul îşi înclină capul:

- Fie după dorința ta.

Atunci se ivi cel mai tânăr fiu în fața împăratului. Era desculț, îmbrăcat în mantie de păr cu glugă şi avea mâinile goale. Îşi ridică privirea curată spre împărat şi zise:

- Dreptatea este puterea şi ea trebuie să stăpânească lumea!

Împăratul privi la cel mai mic şi mai drag fiu al său, zvelt ca un cerb tânăr, cu obrazul ca laptele şi ochii lucitori, şi spuse:

- Adevărat ai grăit, fiul meu, fiindcă dreptatea este stăpâna lumii. Iar tu cum vrei s-o slujeşti?

Ochii fiului de împărat străluceau, ca şi cum lumânări nevăzute s-ar fi aprins în ei.

- Întâi am s-o caut.

Fața bătrânului împărat se întunecă:

- Fiul meu, dreptatea sălăşluieşte în noi înşine. Caut-o în sufletul tău şi o vei afla.

Fiul de împărat clătină din cap:

- În mine sălăşluieşte numai dorul dreptății. Eu nu văd dreptatea nicăieri, cu toate că undeva trebuie să fie o dreptate unică şi neştirbită, pe care toți să o simtă si să o cunoască de adevarată şi care tuturora să le măsoare la fel. Dreptatea e frumoasă ca trandafirul înflorit în zori, curată ca lebăda înotând pe lac, lucitoare ca aurul, uşoară ca fulgul de zăpada şi, mai ales, tare ca stânca. Dreptatea trăieşte, ea pluteşte între cer şi pământ şi zboară deasupra lumii, pe ea o cheamă noroadele tânguindu-se şi o aşteaptă implorând-o. Odată se va coborâ între noi, ca să lumineze cărările noastre. Şi noi vom auzi şi vom înțelege cuvântul ei de foc. Şi ea va domni atunci între noi şi peste noi, până în veacul veacurilor!

Bătrânul împărat îşi împreună mâinile tremurând:

- Spune-ne tu, dar, în ce stă dreptatea?

- Nu ştiu. Dreptatea are acum o sută de fețe şi pe fiecare om îl priveşte cu alți ochi. Eu însă vreau să o caut pe acea una, adevărată şi nemuritoare, şi sunt sigur că am să o găsesc şi am s-o cunosc. Şi sufletul meu nu se va linişti şi nici trupul meu nu se va odihni până când nu voi vedea-o față în față. Iar cand voi vedea că porneşte pe drumul mântuirii (fiindcă dreptatea are să mântuiască lumea), atunci voi îngenunchea umilit în fața ei şi numai atunci îmi voi lăsa capul obosit spre odihnă.

Din ochii bătrânului împărat curgeau lacrimi în barba-i căruntă.

- Nu lepăda puterea, fiul meu, şi nu rătăci pe cărările visurilor că te pierzi pe tine.

Fiul împăratului privi cu ochii înflăcărați spre tatăl său:

- Sufletul meu e sătul de strălucirile deşarte, de linguşirile mincinoase şi de toate plăcerile pe care ni le dăruieşte averea şi puterea. Mi-e sete de dreptate şi simt că-n calea ei am să mă regăsesc.

Îngenunche în fața tronului împărătesc şi bătrânul împărat, în semn de binecuvântare, îşi aşează mâinile pe capul lui.

Toți văzură pornind la drum pe cel mai iubit dintre fiii împăratului.

Fratele cu armura de aur se întoarse trufaş cu spatele la el, iar cel cu toga de mătase privea cu milă în urma lui. Sfetnicii, bătrânii poporului, conducătorii oştii, cărturarii şi căpeteniile triburilor îi făcură loc să treacă printre ei.

Fiul împăratului părăsi curtea împărătească cu mâinile goale şi porni în lume să caute dreptatea. Merse, merse prin munți şi văi, pe poteci nestrăbătute, pe drumuri umblate numai de jivine, prin codrii sălbatici şi pustiuri ucigaşe, ocolind oraşele şi satele şi peste 7 ori câte 7 zile ajunse la hotarul țării răsăritene.

va urma

Trimisă de **Victoria Ştefan - Piteşti**

Depistarea precoce a bolilor

- prima parte -

GENERALITĂȚI

Depistarea precoce (timpurie) este rezultatul:

- testelor de screening (de monitorizare) pentru depistarea bolilor înainte de apariția simptomelor
- testelor diagnostice pentru diagnosticarea bolii la debutul ei.

De ce este utilă depistarea precoce a bolilor?

Adesea, cu cât este diagnosticată mai timpuriu o anumită boală, cu atât este mai eficace tratamentul, putând fi vindecată. Tratând boala, în special imediat după debutul ei, se reduce impactul bolii asupra vieții bolnavilor şi se previne sau amână complicațiile serioase pe care le poate determina.

INVESTIGAȚII

Testele prin care se poate diagnostica precoce o boală depind de vârsta şi factorii de risc. Factorii de risc includ:

- istoria familială, ca de exemplu o rudă apropiată cu cancer
- obiceiuri personale, cum ar fi fumatul.

De exemplu, se recomandă monitorizarea colesterolului la un copil care are o istorie familială de boli cardiace precoce sau un părinte cu niveluri sangvine crescute de colesterol.

Femeile însărcinate şi cele care încearcă să rămână însărcinate trebuie monitorizate pentru boli genetice, boli cu transmitere sexuală şi alte boli.

Când se recomandă testările?

În cazul persoanelor cu factori de risc pentru o boală care poate fi tratată, medicul împreună cu aceste persoane decid dacă trebuie sau nu testate pentru boala respectivă. Trebuie discutat despe testele care trebuiesc efectuate, despe boală, riscurile şi beneficiile testelor şi despre ce are de gând pacientul să facă în cazul în care se va depista boala respectivă. De exemplu, dacă medicul crede că o persoană are risc pentru osteoporoză, factorii care trebuie luați în considerare înaintea testării includ vârsta, istoria familială în ceea ce priveşte osteoporoza, instalarea sau nu a menopauzei şi dorința persoanei de a lua medicamente sau de a face modificări în stilul de viață în cazul în care se diagnostichează osteoporoza.

În anumite cazuri, testarea face parte din examenul medical de rutină. În funcție de vârstă şi factorii de risc medicul va decide pentru ce afecțiune se va face testarea.

Screening-ul de la naştere până la vârsta de 12 luni

Copii cuprinşi în această grupă de vârstă trebuie evaluați periodic din punct de vedere al sănătății, începând imediat după naştere. În timpul acestor consulturi, medicul va examina copilul pentru anumite posibile probleme şi va pune întrebări părinților în legătură cu creşterea şi dezvoltarea acestuia. În general, copiii sunt evaluați:

- imediat dupa naştere
- la 1-2 săptămâni de viață
- la vârsta de 1-2 luni
- la vârsta de 4, 6, 9 şi 12 luni.

Fiecare țară cere anumite teste de monitorizare pentru copii din această grupă de vârstă, deşi

>>> continuare în pagina 08

>>> continuare din pagina 07

acestea variază de la o țară la alta. Aceste teste includ:

- screening-ul pentru fenilcetonurie
- testul pentru galactozemie
- testul pentru anemia cu hematii în formă de seceră
- teste ale nivelului sangvin de hormoni tiroidieni (pentru hipotiroidismul congenital)
- teste auditive.

Se pot recomanda măsurări ale valorii hematocritului în cazul în care medicul suspicionează anomalii ale hemoleucogramei (numărul de celule sangvine).

La fiecare control medical, medicul va verifica:

- vederea
- înălțimea
- greutatea
- circumferința capului.

Displazia de şold este o boală a copilăriei determinată de o dezvoltare anormală a articulației şoldului. Toti nou-născuții sunt examinați la nastere pentru displazia de şold, iar creşterea şi dezvoltarea şoldurilor copiilor trebuie examinate în timpul fiecărui control medical de rutină până când copilul începe să meargă în picioare. Dacă examenul fizic este neclar, se recomandă teste imagistice, cum ar fi radiografia osoasă sau ultrasonografia (ecografia).

Dacă medicul suspicionează o expunere a copilului la anumite substanțe toxice sau boli, testele pot include:

- monitorizarea nivelului sangvin de plumb
- testele pentru tuberculoză.

Screening-ul de la vârsta de 13 luni până la 5 ani

În general, copii sunt evaluați:

- la vârsta de 15, 18 şi 24 de luni

- la vârsta de 3 şi 4 ani

Aceste evaluări nu sunt făcute în special pentru o anumită boală, intenția lor fiind de a se asigura de creşterea şi dezvoltarea normală a copilului.

Evaluările normale includ:

- evaluarea comportamentală, cum ar fi violența, sugerea degetelor, agresivitatea (agresarea emoțională sau fizică a celor din jur) şi ținerea voluntară a respirației
- monitorizarea tensiunii arteriale - se recomandă a fi evaluată în fiecare an, începând cu vârsta de 3 ani
- evaluarea stării psihice, incluzând evaluarea pentru autism, în cazul în care medicul suspectează această boală
- evaluarea acuității vizuale
- evaluarea acuității auditive
- evaluarea înălțimii şi greutății.

În cazul în care există factori de risc, alte teste pot fi recomandate, printre care:

- monitorizarea nivelului sangvin de plumb
- testele pentru tuberculoză.

Se recomandă consulturi stomatologice regulate pentru toți copii din această grupă de vârstă.

Screening-ul de la vârsta de 6 ani până la 10 ani

În general, copiii sunt evaluați la vârsta de 5, 6, 8 şi 10 ani. La fiecare vizită medicul se asigură de creşterea şi dezvoltarea normală a copilului.

Evaluările normale includ:

- discuții despre şcoală, cum ar fi despre note, subiecte favorite, şi discuția cu profesorul despre capacitatea intelectuală a copilului
- evaluarea comportamentală, cum ar fi violența, agresivitatea (agresarea emoțională sau fizică a celor din jur)
- monitorizarea tensiunii arteriale - se recomandă a fi evaluată în fiecare an
- evaluarea acuității vizuale
- evaluarea acuității auditive
- evaluarea înălțimii şi greutății.

Alte teste pot fi:

- monitorizarea valorilor sangvine a glicemiei, pentru depistarea precoce a diabetului zaharat
- măsurări ale valorii hematocritului, care verifică numărul globulelor roşii din sânge (hematii)
- teste pentru tuberculoză
- analiza urinii, pentru verificarea funcției renale şi pentru depistarea prezenței glucozei în urină, care reprezintă un semn de diabet zaharat.

Se recomandă consulturi stomatologice regulate pentru toți copii din această grupă de vârstă.

-va urma-

Sursa: www.sfatulmedicului.ro

NOTĂ: ***Scopul acestei rubrici este de a ajuta cititorii să folosească în mod raţional resursele terapeutice ale plantelor medicinale. Pentru diagnosticul şi tratamentul bolilor apelaţi la medicul de familie sau la un medic specialist.***

Levanţica

În ţara noastră, levănţica (Lavandula officinalis) este o plantă de cultură, cu flori albastre-violacee, plăcut mirositoare. De la levănţică se folosesc în scop medicinal florile (Flos Lavandulae) care se recoltează în lunile iunie-iulie, dar numai din al doilea an de cultivare. Conţinutul în principii active se diminuează mult după uscare.

Substanţe active, a**cţiune şi proprietăţi**

Florile conţin ulei volatil principalul comopent fiind linaloolul. Mai conţine alţi alcooli cum este geraniolul, nerolul, lavandulolul, bornelul, tanin, cumarine, principii amare, răşini, pectine.

Produsele fitoterapeutice din levănţică au acţiune calmantă, diuretică, coleretică, antiseptică şi cicatrizantă. Uleiul volatil de levănţică are proprietatea de a normaliza funcţia cardiacă moderând excitabilitatea unor receptori interni.

Indicaţii terapeutice, preparare şi administrare

Fitoterapia cu preparate din levănţică este indicată în neurastenie, surmenaj, stări de iritabilitate nervoasă, migrene şi alte dureri de cap, boli de rinichi şi ficat.

Infuzia se prepară din 1-2 linguriţe de flori la o cană cu apă. Se beau 2-3 căni pe zi.

Pentru uz extern se recurge la băi generale. Se prepară o infuzie din 50-75 g de flori (aproximativ un pumn de flori) la 1 litru de apă clocotită. Ceaiul rezultat se adaugă la apa de baie. Se fac serii de câte 10-20 de băi. Pentru baie se poate folosi şi uleiul volatil sub formă de emulsie concentrată adăugat în cantitate echivalentă.

În cazul plăgilor se pot face spălături locale sau se pot aplica de asemenea comprese îmbibate într-o infuzie mai concentrată (1 lingură de flori la o cană cu apă).

Levănţica intră în compoziţia granulelor Aqua-sedin, a extractului alcoolic Inhalant, a tabletelor Vita-roz, a comprimatelor Nervosedin şi Voseptol.

Diverse

Uleiul de lavandă este folosit în farmacii pentru mascarea mirosului neplăcut al unor forme medicamentoase şi pe scară şi mai mare în industria cosmeticelor la fabricarea unor produse pentru întreţinerea feţei şi mâinilor, a săpunurilor şi detergenţilor. Efectul insecticid al florilor de lavandă poate fi util în gospodărie pentru combaterea moliilor. În acest scop, planta se aşază între haine, acestea vor avea în plus şi un miros plăcut.

Ienupărul

Ienupărul (Juniperus communis), numit şi enibahar, este un arbust conifer care creşte spontan în zona de munte. Frunzele au formă aciculară şi sunt aşezate câte trei. Fructele de ienupăr (Fructus Juniperi), sferice, sunt în realitate conuri fructificate şi se maturizează după al doilea sau al treilea an, când suprafaţa lor devine netedă, ceroasă, de culoare închisă cu reflexe albăstrui-violete. Pseudofructele de ienupăr, numite popular gălbule, au un gust dulceag-amărui, aromat, miros caracteristic şi conţin trei seminţe, iar la polul opus punctul de fixare prezintă o adâncitură în formă de stea cu trei braţe.

Substanţe active, a**cţiune şi proprietăţi**

"Fructele" de ienupăr conţin ulei volatil, substanţe glucidice, acizi organici, flavonoide, pectine, răşini, taninuri, principii amare (iuniperină),

Preparatele medicinale din ienupăr au acţiune diuretică, sudorifică, stomahică, antiseptică, uşor expectorantă, abortivă.

Indicaţii terapeutice, preparare şi administrare

Fructele de ienupăr sunt uzilitate în infecţii urinare, afecţiuni reumatismale şi în combaterea edemelor.

Se prepară o infuzie din 1 linguriţă fructe la o cană cu apă. Se bea o parte dimineaţa, o parte seara.

Intră în compoziţia ceaiului antireumatic.

Precauţii, efecte adverse

Administrarea îndelungată provoacă iritaţii renale, albuminurie, hematurie. Nici un preparat de ienupăr nu se administrează mai mult de 5-6 săptămâni. Este contraindicat în nefrite şi la femeile însărcinate.

Dr. VALENTIN NĂDĂŞAN

Materialul a fost preluat cu permisiunea autorului din volumul „Plantele medicinale uzuale în fitoterapie” Editura Prisma 2003.

Dacă doriţi să ne adresaţi întrebări suplimentare în legătură cu fitoterapia, puteţi să o faceţi accesând adresa de internet http://www.sanatateplus.net secţiunea „Întrebări”, subsecţiunea „Întrebări medicale”.

Tot puține scrisori (chiar mai puține) dar… câteva bogate în conținut. Chiar foarte bogate aș putea spune! Mulțumiri speciale!

Mulțumiri calde însă tuturor celor care au scris (puțin sau mult) sau au telefonat.

Botezatu Amelia
Butnărești (Neamț)

Uităm de multe ori că și în necazuri trebuie să-L căutăm. Uităm sau poate nu știm exact că și marii oameni ai credinței au avut de trecut în timpul vieții lor prin diferite încercări și unii dintre ei au sfârșit tragic. Să nu uităm niciodată că Cel ce ne-a asigurat că „voi fi cu voi până la sfârșitul veacurilor" este chiar acum lângă noi. Chiar nu suntem singuri, și apoi „…la ce i-ar folosi cuiva să câștige toată lumea, dacă așa și-ar pierde sufletul?"

Noi avem de trecut prin multe clipe grele și nu sunt puține momentele când suntem descurajați, totuși avem lângă noi pe Cineva care ne-a spus: „Orice veți cere de la Tatăl Meu, Eu voi fi atât de credincios și vă voi da"

Mult mai plăcută și chiar mai frumoasă ar deveni viața noastră dacă am fi mereu conștienți, atât de continua Sa prezență, cât și de cine este Cel care ne face asemenea frumoase și sigure făgăduințe de care Cuvântul Său este plin. Haideți să-L cunoaștem!

Popescu Nicoleta
Bughea de Jos (Argeș)

Primăvara este anotimpul bucuriei. În curând ghioceii și firul de iarbă își vor scoate capul prin zăpadă.

Întotdeauna am considerat primăvara ca fiind anotimpul cel mai frumos dintre cele patru anotimpuri. Este anotimpul în care toate revin la viață, în care totul renaște, în care toate culorile întineresc prin culorile care prind viață.

Natura primăvara este ca un tablou pictat, pe care îl pictează an de an Dumnezeu Însuși și îi dă viață prin culorile și prin vegetația care renaște an de an și care este alcătuită prin pomi, ierburi de toate felurile, flori.

Viața naturii bineînțeles că este alcătuită și prin noi oamenii și prin animalele și păsările care alcătuim această lume și care reușim să supraviețuim datorită vegetației care renaște la viață în fiecare primăvară. Întreg mapamondul este ca o minge vie.

Cât de frumoase sunt toate anotimpurile, dar niciunul nu se aseamănă cu primăvara.

A fost o plăcere să public gândurile tale despre primăvară. Cred că mulți dintre cititori sunt în asentimentul tău.

Și când te gândești că atunci când Domnul va reveni va fi o primăvară continuă, mult mai frumoasă ca cele pe care le-am trăit și le trăim pe acest pământ, unde boala, moartea… își fac simțită din plin prezența și în natură!

Bunul Dumnezeu să ne ajute pe toți să avem parte și să ne bucurăm de acea primăvară veșnică!

Gheordănescu Maria
Cobadin (Constanța)

Dacă nu găseați un nume așa de potrivit care să se numească „Împreună" cred că s-ar fi numit „bucurie" sau „speranță" sau „credință", dar toate cele trei: bucurie, speranță, credință, le simțim „împreună", noi toți, marea și iubitoarea familie a revistei noastre.

Sărbătorim cu toții aniversarea revistei apărută odată cu ghioceii. Și tot ca ghioceii a apărut speranța.

Una din minunatele mele prietene mi-a zis: eu când mă uit la ghiocei, văd fața lui Iisus și mă gândesc la stele și la lacrimile Fecioarei Maria. Sunt așa de puri ghioceii, precum sufletul Lui, fără păcat, și eu îi consider darul Lui pentru noi, în prag de primăvară. Ei, ghioceii, sunt primele flori care anunță speranța că gerul iernii se va duce, zăpada se va topi, se vor topi și tristețile, necazurile se vor schimba în bucurii și noi vom renaște așa cum va renaște natura.

Dacă izolat, acolo, în căruț cu rotile, uitat de oameni deseori, îți înalți glasul către Dumnezeu, o faci pentru că numai El te întărește, El te susține și tot El îți dă acest dar, darul de a cânta, de a scrie poezii…

Ai un dar deosebit: de a vedea lucruri bune, chiar binecuvântări, acolo unde alții nu văd nimic, văd banalități sau văd numai nenorociri și necazuri. E rar, așa că mulțumește-I Domnului pentru el.

Mulțumim pentru gândurile trimise și continuă frumosul obicei de a scrie la revistă.

Cone Emilia
Giarmata Vii (Timiș)

Revista continuă să-mi umple sufletul de bucurie. Este o luminiță care ne trezește la realitate, să ne dăm seama că viața este plăcută alături de Domnul, chiar dacă avem probleme.

Sincer, m-a cutremurat articolul „De ce nu aș alege… CREȘTINISMUL". E părerea fiecăruia. Dumnezeu nu obligă pe nimeni. El ne cheamă cu vocea Lui caldă, blândă…

Fiecare aici pe pământ avem de dus o cruce. E important cum o purtăm. E liber fiecare să aleagă pe ce cale merge.

Da, poate sunt oameni care profită de pe urma creștinilor, dar Dumnezeu nu Se lasă batjocorit.

Credința nu este un vis omenesc. Credința este lucrarea lui Dumnezeu în noi. Credința ne face o făptură nouă, ne dă curaj, înțelegere, ne recrează inima, ne transformă viața. E grav dacă nu aflăm această putere a credinței.

Încă mai este har pentru cei ce se îndoiesc de creștinism.

>>> continuare în pagina 11

>>> continuare din pagina 10

Cu siguranță este har! Eu aș sfătui ca cei care se îndoiesc de creştinism să privească mai mult la Cel care S-a jertfit pentru noi, la dragostea, răbdarea şi bunătatea Sa şi mai puțin, sau deloc, la uscături.

Rîpan Cristina
Năneşti (Vrancea)

Vă mulțumesc din suflet că-mi trimiteți revista pentru a mă bucura şi eu şi totodată să mă încurajez prin poveştile de viață ale semenilor mei. Această revistă mie mi-a adus o rază de soare, mi-a schimbat viața, acum sunt o persoană fericită şi împlinită.

Pentru cei care se simt singuri, descurajați, suferind, confruntându-se cu tot felul de probleme, vreau să le spun că în centrul Universului bate o inimă. Inima aceea este o inimă de dragoste, care simte împreună cu cei care plâng, suferă şi sunt singuri. Există în cer un Dumnezeu care este dragoste şi care este Tatăl nostru ceresc.

Cel mai bun lucru pe care îl putem face este să ne lăsăm cu totul în mâinile capabile ale lui Dumnezeu şi să-L lăsăm doar pe El „să poarte de grijă", să ne supunem în toate privințele călăuzirii Lui înțelepte şi atotştiutoare.

Ar fi bine, de asemenea, să nu uităm nici o clipă că lui Dumnezeu nu-i lipsesc niciodată căile şi mijloacele de a ne transforma captivitatea în eliberare. Poate că noi nu vedem nicio cale de scăpare din situația grea care ne apasă, dar aceasta nu înseamnă că înțelepciunea lui Dumnezeu este în vreun fel limitată. Pentru că noi nu vedem nicio cale de ieşire, suntem tentați să gândim că o astfel de cale nici nu există şi că starea noastră este deznădăjduită. Ar trebui să învățăm să ne ridicăm ochii de la situațiile care nouă ni se par imposibile şi să-i ațintim asupra Dumnezeului nostru, pentru care nimic nu este imposibil. Ajutorul omenesc s-ar putea să nu ajungă până la noi, însă ajutorul Său ajunge întotdeauna.

El ne-a spus că „Domnul pedepseşte pe cine iubeşte". Astfel necazurile şi suferința nu sunt întotdeauna o dovadă a dezaprobării lui Dumnezeu; ele pot fi, la fel de bine, dovada dragostei şi purtării Sale de grijă. Sunt necazuri care sunt teste, încercări, nu pedepse. Ele sunt încercări ale credinței, ale răbdării, ale curajului, nu toiege cu care să fim loviți pentru vreun rău pe care l-am făcut. Copiii Lui Dumnezeu sunt puşi la probă, instruiți, ajutați să se dezvolte, modelați pentru lucrarea la care îi va chema El în cele din urmă.

Necazurile pot fi o binecuvântare pentru noi. Dar binecuvântarea nu stă în necaz, ci în modul în care acesta este primit şi răbdat. Fii nemulțumit, murmurând şi revoltându-te şi încercarea va fi un blestem, iar tu vei lua ceea ce a fost mai rău din ea, când ai fi putut să iei ceea ce era mai bun. Suferința care este menită să ne îmbogățească viața şi să ne dezvolte caracterul, suportată fără răbdare, ne va împovăra. Dar, dacă învățăm să ne suportăm necazurile cu răbdare, ca fiind îngăduite de un Tată iubitor, şi le percepem ca pe nişte soli trimişi de El să ne învețe lucruri pe care altfel nu le-am putea învăța, atunci vom prețui mâna Sa ținută asupra noastră, ceea ce dorește El să ne spună prin aceşti soli va suna ca o muzică plăcută în urechile noastre şi ne va aduce o mângâiere care ne va înviora şi înveseli inimile.

Ajutorul trebuie căutat doar la Dumnezeu!

Aş mai putea spune ceva? Sigur că da. Mulțumesc şi mulțumim Cristina!

Salutări calde lui Emil şi… aştept să mă sunați!

Gaboreanu Constantin Botoşani

Vând Dacia 1400 cm³ adaptată şi omologată R.A.R. pentru cei care pot să îşi folosească mâinile, având toate comenzile maşinii la mână. Alte detalii: an fabricație 1997, culoare gri metalizat, arată şi funcționează impecabil.

*Relații la **tel. 0745-485365**.*

Badiu Ioan

*Doresc să cumpăr DVD format mpg sau dvix cu viața Domnului Isus (naştere, botez, răstignire, înviere...). Pot fi contactat la nr. **0238-459620** (după ora 19).*

Mulțumesc anticipat!

Merca Tatiana Făurei (Brăila)

Aş dori ca prin intermediul revistei să îmi găsesc de lucru la o Fundație sau Asociație. Am terminat Asistență Socială la Cernica în urmă cu 4 ani şi am o licență în acest domeniu cu aprox. 8 media.

Ca experiență în domeniu menționez că am făcut practică în perioada de studenție la Fundația Alinare, ADRA şi altele (Bucureşti).

*Pot fi contactată la numărul de telefon **0732-966210** după ora 16, sau la adresa **str. Mecanizatorilor, nr. 13, loc. Făurei, jud. Brăila.***

O INIMĂ DE MAMĂ

Te-ai întrebat aşa, vreodată-n viaţă
Dacă ai putea să ai o cheie
Cu care să poţi descuia
Misterioasa uşă a inimii de mamă!

Să poţi păşi acolo fără teamă,
Să vezi cum sunt depozitate,
Din viaţă cum sunt adunate,
Să vezi iertare, fără de măsură
Iubire multă-n loc de ură.

Ce vei găsi acolo te uimeşte
Căci peste tot e iubirea ce pluteşte
Vei rămâne mult de uimire
Căci eşti surprins de aşa descoperire
Vei vedea durerea unde se strânge
De unde vine dorul atunci când mama plânge

Vei descoperi apogeul milei
Şi dărnicia cum curge şuvoi
Iar toate sunt doar pentru tine.
Păşeşte uşorm, cu grijă în inima de mamă
Ascultă în tăcere, priveşte mai atent
Căci nu gaseşti în viaţă, oricât ai căuta
Nimic ca să-ţi arate iubirea cum e ea.

Vei găsi ceva ascuns de mult
Ceva ce te priveşte şi tu nu ai ştiut
Dar când priveşti mai bine,
Acolo într-un colţ te vei vedea pe tine

Primul surâs şi primul gângurit
Primul cuvânt pe care l-ai rostit
Primul pas făcut cu frică
Şi primul dinte care se ridică
Şi prima zi de grădiniţă
Cu despărţirea care doare
Şi prima zi de şcoală-n care
În ochii mamei erai mare.

Te vezi ajuns adolescent
Şi mai matur, inteligent
Înconjurat de rău şi bine-n viaţă
Dar zilnic urmărit de-a ei povaţă.

Dar ce mai vezi în umbră
Te vezi bolnav în patul suferinţei
Iar în genuchi la capul tău
E mama rugându-se la Domnul biruinţei
Să te păzească de-orice rău

Mă întreb de unde atâta iubire
De unde atâta răbdare şi milă?
Şi grijă pentru toţi şi pentru toate?
De unde le are ea pe toate?

Sunt toate din cer, acolo-i izvorul
Căci toate au fost puse de Creatorul
El iartă, rabdă, suferă şi iubeşte
Şi pentru noi El Se jertfeşte.

Căci dragostea de mamă-l revărsată
Fără să fi cerut vreodată plată
În inima de mamă toate sunt păstrate
Doar relele făcute, acelea sunt uitate.

Tu, care ai o mamă încă-n viaţă
Ascult-o şi respectă a ei povaţă
Căci va veni şi vremea când se duce
Şi nu vei mai primi un sfat, o vorbă dulce.

Matei Mihaela

Talentul...

nu cunoaste

handicap!

PRIMĂVARA

Primăvara-i anotimpul în care florile vorbesc,
Anotimpul în care toate culorile strălucesc,
Este anotimpul care mereu ne readuce la viaţă,
Şi care cum să fim optimişti mereu ne învaţă.

Primăvara este anotimpul tuturor florilor,
Care ne vesteşte sosirea mărţişoarelor,
Este anotimpul care readuce la viaţă,
După ce iarna fără milă toate le îngheaţă.

În grabă din loc în loc zăpada se topeşte,
Când primăvara cu mare bucurie soseşte,
Locul zăpezii fiind luat de câmpuri înverzite
Pădurile goale repede fiind şi ele înmugurite.

Popescu Nicoleta - Bughea de Jos (Argeş)

O DULCE MAMĂ

Dedicație de 8 Martie, pentru toate mamele din lume

O dulce mamă, tu eşti totul pentru noi.
Câte zile şi nopți trează ai stat
Şi pe noi ne-ai ajutat.
Ne-ai ajutat şi apărat la greu,
Ai fost mamă lângă noi mereu.
Ți-a fost greu, ți-a fost uşor
Ştie mamă doar Dumnezeu.
Soarta a fost cu noi rea,
Ne-a dat mamă o cruce grea.
Tu nu ne-ai lăsat la greu
Ne-ai ajutat mamă mereu.
Când aveai mamă nevoie de ajutor
Tu ne ajutai pe noi mereu.
Intrai mamă în cămăruța ta
Şi plângeai mamă într-una.
Plângeai mamă şi te rugai
Să nu ajung la mila altuia.
Îl rog mamă pe Domnul sfânt
Să-ți dea putere pe pământ,
Să-ți dea putere şi ani mulți
Şi pe noi mamă să ne ajuți.

Talentul… nu cunoaste handicap!

Chita Adriana - Răchitoasa (Bacău)

DOMNULE PROFESOR

Cu multă recunoştință,
d-lui **Prof. Dr. IOAN LASCĂR** *Sp. de Urgență Floreasca*

Cu mâini de aur binecuvântate,
Reconstruiți zidirea Domnului sfărâmată,
Când din noianul nostru de păcate,
Destinul a lovit în noi c-o piatră.

Repuneți aripi sufletelor noastre,
Şi-n ochi lumina bucuriei ne-o redați,
Ne dați puterea să zburăm departe,
Şi zâmbetul pe buze-l desenați.

Dac-aş putea un târg să fac cu Dumnezeu,
Să fie aceasta numai taina noastră,
V-aş da toți anii, ce-i mai am de trăit eu,
Să îi trăiți cum ştiți mai bine dumneavoastră.

Şi-n fiecare clipă vieți să tot salvați,
Reconstruind zidirile sfărâmate,
Nădejdea unei zile mai senine să ne dați,
Speranța unei vieți curate.

Şi fiecare zâmbet ce se naşte,
Din mâna de maestru binecuvântată,
Să fie ca o zi de Paşti,
Comoara d-voastră, în ceruri adunată.

Şi să vă deie bunul Dumnezeu,
Un cer senin şi-o viață minunată,
Cu împliniri şi bucurii
Şi pacea sufletească binemeritată.

Cu tot respectul,
Petrica Pricopie - Coteşti (Vrancea)

PE MÂINI STRĂINE

lui Ionel Soare

De câțiva ani, eşti tot mai strângătoare, mamă,
De parcă-ntreg argintiul la tâmple ții să-l pui
Iar ca să pleci, nu vrei, căci ştii cine te cheamă
Şi cum să-ți laşi feciorul aşa... al nimănui?

Zi de zi observ cum trupul ți se-mpuținează...
Ce vămi haine mai trebuie ca să plăteşti?
Nu au ajuns atâtea lacrimi triste
Ce-au stins lumina din ochii tăi cereşti?

Te văd pierdută, vai, prin bătătură
Căci ți-ai uitat şi gândul şi ce-aveai de făcut...
Aş vrea să urlu, ca să-nspăimânt tot Cerul,
Dar plâng în mine şi rămân tăcut.

O favoare, atât eu ți-aş mai cere -
La tine-n pântec iar să mă primeşti
Şi călători spre lumea de mistere
Să plecăm senini şi fără alte veşti.

Cum ştim prea bine că asta nu se poate -
Straiele noi din ladă atentă să le scoți
Şi pe-ndelete, mamă, cu mâinile-ți uscate
Fă-mă un mire mândru, ca să-i întrec pe toți,

La nuntă-mi vină norii şi bufnițe bătrâne...
Să laşi în pace bună fecioarele din sat
Căci supărate, zău, or fi încă pe mine
Că-n hora-nvolburată deloc nu le-am jucat.

De ți-o fi prea greu ca să mă vezi tu mire
Blazat îți spun, şi dacă vrei de asta să ții seamă,
Când pleci, ascunde-ți cărările sub flori
Să pot răbda cât o să fiu pe mâini străine, mamă!

Ion Lazăr da Coza
Lazăr Ion - Tulnici-Coza (Vrancea)

Talentul… (Creatia ta)

MESAGER DRAG

Neprețuită în toată această vreme,
Pentru mine a fost această revistă!
Poposea în poarta mea atunci,
Când deznădăjduită fiind, ştia pare-se
Că am mai multă nevoie de ea!

Câtă putere ea mi-a dăruit
Citind rândurile sale
Parcă, prieteni, cu voi aş fi vorbit
Despre viața mea amară!

Şi pe Domnul Isus
Aproape de mine-L simțeam,
Cuvinte blânde, de iubire şi mângâiere
Parcă răzbeau din ele!!!

Talentul… nu cunoaste handicap!

Cojocaru Anişoara - Plopeni (Constanța)

...::: Să ne rugam pentru :::... ...::: Să ne rugam pentru :::... ...::: Să ne rugam pentru :::...

Cu mare bucurie am primit sugestia voastră de a exista o asemenea rubrică în cadrul revistei noastre şi cu mare bucurie consemnez alte cereri de a ne ruga împreună pentru ceva sau pentru cineva anume.

Ştiu că este greu şi unora dintre noi chiar poate să li se pară ciudat sau chiar să-i deranjeze o asemenea rubrică (aşa aş fi simţit şi gândit eu în urmă cu câţiva ani), însă avem un Dumnezeu atât de minunat şi de dornic de a ne răspunde la rugăciune (ştiu din propria-mi experienţă), încât ar fi o lipsă de înţelepciune de a nu asculta de îndemnul Său de a ne ruga unii pentru alţii.

În plus, aceasta arată nu numai că avem încredere în El, ci şi că simţim unul cu celălalt, că ne pasă.

Să ne rugăm pentru prietenii mei.

Să ne rugăm pentru părinţii lui Aurel şi pentru acea cameră care doresc să i-o facă.

Să ne rugăm ca bunul Dumnezeu să mă ajute să-mi repar acoperişul. Plouă în pod.

Gheordănescu Maria - Cobadin (Constanţa)

Pentru părinţii mei şi pentru construirea unei camere. Anii au început să se adune şi pe umerii lor, iar o cameră mare, în care ar putea folosi macaraua (pt. a mă urca pe căruţ) şi în care ar putea încăpea uşor şi un pat pe mijloc (pt. a mă întoarce, n-ar mai trebui să mai mă tragă, ci doar să mă rostogolească). Cu ajutorul Bunului DUMNEZEU, m-au ajutat unii fraţi de credinţă şi s-a turnat fundaţia. Şi tot cu ajutorul LUI, luna viitoare vă voi anunţa că s-a turnat placa! SLAVĂ DOMNULUI!

Burcea Aurel - Peretu (Teleorman)

Ca în fiecare an, luna aceasta, cu ajutorul bunului Dumnezeu, trebuie să întocmesc şi să înaintez la ASI dosarul cu actele şi cererea necesară pentru o nouă sponsorizare, pentru încă un an, aşa că… iarăşi „genunchiul jos" toţi cei care dorim ca această revistă să apară cel puţin încă un an de acum înainte.

Mulţumiri multe celor care s-au rugat şi vor continua să se roage pentru ca revista să poată apărea şi în viitor.

Burcea Aurel - Peretu (Teleorman)

...::: La Mulţi ANI! :::... ...::: La Mulţi ANI! :::... ...::: La Mulţi ANI! :::... ...::: La Mulţi ANI! :::...

Gal Viorica - Cluj Napoca

*Unei foarte bune prietene, pe nume **Ioana Matfeev** din Botoşani (6 feb.). Îi doresc din toată inima mea multă, multă sănătate, putere de muncă iar viaţa să-i ofere bucurii, vise împlinite, speranţe, fericire şi clipe de neuitat alături de cei dragi. Bunul Dumnezeu să o binecuvânteze cu multă înţelepciune, pricepere, iar inima şi viaţa să i le umple cu tot ce are El mai bun şi frumos pentru o persoană specială şi bună la suflet. Cel mai sincer şi călduros **„La mulţi ani!"***

*Pentru îngeraşul oferit de Dumnezeu Mihaelei Puiu, o fetiţă drăgălaşă, pe nume **Ioana Alexandra**, care pe 2 feb. împlineşte câţiva anişori. În această zi s-a aprins a cincea steluţă pe cerul vieţii. Fie ca tu să ai aşa de multe steluţe încât ele să fie şi mai luminoase şi mai călduroase decât soarele de pe cer şi la fel de frumoase ca tine. **„La mulţi ani!"***

Mateiaş Simona - Slatina

***„La mulţi ani!"** pentru cea mai bună prietenă şi surioară, **Ileana**, care pe 21 martie împlineşte o frumoasă vârstă. Dumnezeu să te ocrotească, draga mea.*

Laura Străjan - Sibiu & Simona Vlad - Avrig

*Pentru **Ungureanu Claudia** multă sănătate şi ne rugăm să ai parte numai de binecuvântări cereşti, acum, de ziua ta.*

...::: Editorial :::... ...::: Editorial :::... ...::: Editorial :::... ...::: Editorial :::... ...::: Editorial :::...

>>> continuare din pagina 02

Şi ar mai fi foarte multe de spus despre bilanţul acestor 5 ani, deorece, aşa cum am mai spus, apariţia fiecărui număr este o minune, sau mai bine zis, este rezultatul unui şir de minuni, însă mă opresc aici, deoarece spaţiul…

Ce ziceţi? Cum vi se pare bilanţul? Nu-i aşa că e uimitor!?

Şi ştiţi de ce este uimitor? Deoarece în spatele revistei şi a tuturor acestor lucruri care au dus la apariţia şi existenţa ei este **UN DUMNEZEU UIMITOR, EXTRAORDINAR!!!**

Dar ştiţi ce-L face să fie şi mai extraordinar? ***„Lucruri mai mari decât acestea vei vedea."*** (Ioan 1: 50u.p.); ***„…a Celui ce, prin puterea ce lucrează în noi, poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi…"*** (Efeseni 3: 20u.p.-21p.p.); ***„Lucruri, pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, şi la inima omului nu s'au suit, aşa sunt lucrurile, pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc."*** (1 Corinteni 2: 9) sunt numai câteva din făgăduinţele sigure, dar condiţionate, ale Celui Atotputenic, aşa că eu cred şi aştept ca lucruri şi mai mari şi mai minunate să împlinească El în inima şi în viaţa mea.

Tu ce aştepţi?

Burcea Aurel preşedinte
Asociaţia „HandHope"

Important!!!

Dacă sunteți interesați să contribuiți la apariția revistei, prevederile legale în vigoare vă oferă posibilitatea de a vă implica financiar, fără ca acest lucru să vă afecteze bugetul.

Prin intermediul **prevederii 2%** din **Codul Fiscal**, ca şi contribuabil persoană fizică, puteți direcționa 2% - începând cu anul fiscal 2005 - din impozitul d-voastră pe venit către Asociația HandHope.

Modalitatea prin care puteți direcționa 2% din impozitul d-voastră pe venit este simplă.

Persoanele care au realizat numai venituri din salarii în anul fiscal 2007 pot întocmi **formularul 230 - Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 2% din impozitul anual** şi să direcționeze 2% din impozitul pe venit către Asociația HandHope.

Contribuabilii care au realizat şi alte venituri decât din salarii vor completa secțiunea corespunzătoare a **formularului 200 - Declarația specială privind veniturile realizate** în anul 2007.

Ambele formulare vor fi depuse la organul fiscal până la data de 15 mai 2007 în a cărui rază teritorială aveți domiciliul fiscal. Formularele pot fi depuse personal la organul fiscal de domiciliu sau prin poştă, printr-o scrisoare recomandată, recipisa obținută de la oficiul poştal, reprezentând dovada depunerii declarației/cererii în termenul legal prevăzut.

IMPORTANT!

Prin direcționarea a 2% din impozitul pe venitul global către Asociația HandHope, **nu efectuați cheltuieli suplimentare, suma aferentă reprezintă un procent din impozitul pe care l-ați plătit deja către bugetul statului pentru veniturile realizate în cursul anului precedent**. Utilizând această opțiune direcționați organizației alese acest procent, stabilind chiar d-voastră în ce domeniu să fie cheltuiți o parte din banii pe care i-ați plătit ca şi impozit şi, în acelasi timp, contribuiți la realizarea unor proiecte pe care le considerați importante pentru comunitate. Suma reprezentând 2% din impozitul d-voastră pe venit o puteți direcționa numai către o singură organizație nonprofit.

Datele de care aveți nevoie pentru direcționarea a 2% din impozitul pe venit Asociației HandHope:

Denumire entitate nonprofit: **Asociația HandHope**

Cod de identificare fiscală: **14877902**

Cont bancar (IBAN):

RO25RNCB4400000079080001 (B.C.R. Alexandria)

Instrucțiuni de completare a formularului 200

Conform normelor metodologice, pentru direcționarea a 2% din impozitul pe venit trebuie să utilizați formularul **Declarația specială privind veniturile realizate în anul 2006.**

În continuare sunt informațiile referitoare la procedura de direcționare a 2% din impozitul pe venitul anual pentru sponsorizarea unei organizații nonprofit.

Pentru direcționarea procentului de 2% sunt relevante **capitolele I. Datele de identificare ale contribuabilului (pag. 1)** şi **III. Destinația sumei reprezentând 2% din impozitul pe venitul anual datorat (pag. 4)** din formularul Declarație specială privind veniturile realizate în anul 2007.

Această declarație trebuie să o depuneți anual până la data de 15 mai a anului următor celui de realizare a veniturilor (de exemplu, în anul 2008 depuneți declarația pentru veniturile realizate în anul 2007).

Declarația se completează în 2 exemplare. Originalul trebuie să-l depuneți la **administrația financiară** în a cărui rază teritorială aveti domiciliul fiscal. **Copia o păstrați d-voastră.**

Declarația o puteți depune direct la registratura administrației financiare sau să o trimiteți prin poştă la adresa acesteia, printr-o scrisoare recomandată. Formularul pentru declarația pe venit îl puteți obține gratuit de la administrația financiară sau îl puteți descărca de pe site-ul Ministerului Finanțelor.

Modul de completare:

I. <u>Datele de identificare ale contribuabilului</u>

Adresa: aici scrieti adresa domiciliului fiscal de la data depunerii declarației.

Cod numeric personal: scrieți codul numeric personal din cartea de identitate, respectiv din buletinul de identitate. În cazul în care sunteți un contribuabil plătitor de taxa pe valoarea adăugată, codul numeric personal va fi precedat de litera "R".

Modalități de restituire: bifați căsuța corespunzătoare modalității de restituire a eventualelor diferențe de impozit pe venit pe care o agreați (numerar, trezorerie, mandat poştal, virament bancar, după caz). În cazul în care optați pentru - virament bancar - completați denumirea băncii şi numărul de cont în care solicitați restituirea diferențelor de impozit şi anexați la declarație, în copie, un extras de cont sau un alt document din care să reiasă în clar denumirea băncii şi numărul de cont.

II. <u>Destinația sumei reprezentând 2% din impozitul pe venitul anual datorat</u>.

Suma: completați cu suma pe care o solicitați să fie virată în contul unei organizații nonprofit (asociație, fundație). În situația în care nu cunoaşteți suma corespunzătoare a 2% din impozitul d-voastră, puteți lăsa căsuța necompletată. Suma va fi calculată de către organele fiscale.

Denumire entitate nonprofit: scrieți denumirea organizației nonprofit alese.

Cod de identificare fiscală a entității nonprofit: scrieți codul de identificare fiscală (codul fiscal) al organizației nonprofit în contul căreia solicitați virarea sumei.

Cont bancar (IBAN) completați codul IBAN al contului bancar al organizației nonprofit alese.

Vă mulțumesc anticipat!

Stephen Hawking

- un personaj celebru -

-.ultima parte.-

Trimis de **TRAIAN FLOREA - Canada**

Stephen Hawking, născut pe 8 ianuarie 1942 în localitatea Oxford din Anglia, este un fizician englez, teoretician al originei universului şi unul dintre cei mai mari cosmologi contemporani, profesor la catedra de matematică la Universitatea Cambridge, deţinută cândva de Isaac Newton.

Dizabilitatea - Experienta mea cu ALS (Amyotrophic Lateral Sclerosis)

În anul al treilea la Oxford, am observat că sunt din ce în ce mai slăbit, şi chiar am căzut o dată sau de două ori, aparent fără nici un motiv. Dar n-a ţinut decât până în anul următor când eram la Cambridge, şi tatăl meu m-a dus la medicul de familie. Acesta m-a trimis la un specialist şi la scurt timp după aniversarea zilei mele de naştere, la 21 de ani, am intrat în spital pentru teste. Am stat acolo, două săptămâni, timp în care am avut o mulţime de teste. Mi-au luat o mostră de muşchi din mână, mi-au pus electrozi, mi-au injectat un fluid radio opac în măduvă şi l-au urmărit cu razele X cum urca şi cobora. După aceasta nu mi-au spus ce am, cu excepţia faptului că nu am scleroză multiplă şi că sunt un caz a-tipic. Am înţeles oricum, că se aşteptau să-mi fie mai rău şi că nu aveau ce să-mi facă, decât să-mi dea vitamine. Am putut să înţeleg că nu se aşteptau ca acestea să aibă prea mare efect. Nu am simţit să cer mai multe detalii, pentru că ar fi fost evident veşti rele.

Realizarea faptului că am o boală incurabilă, care m-ar fi ucis în câţiva ani, a fost un şoc. Cum mi se putea întâmpla tocmai mie aşa ceva. De ce să fiu chinuit astfel. Oricum, cât am fost în spital, am văzut un băiat, în patul de pe partea opusă mie, care vag am înțeles că va muri curând de leucemie. Nu era o privelişte tocmai placută. Cu siguranţă că erau oameni care erau mai rău decât mine. Cel puţin situaţia mea nu mă făcea să mă simt bolnav. De câte ori mă simţeam înclinat să-mi pară rău pentru mine, îmi aminteam de acel băiat.

Neştiind ce urma să se întâmple cu mine, sau cât de repede urma să progreseze boala, am fost cumva la un capăt liber. Doctorii mi-au spus să mă întorc la Cambridge şi să continui cu cercetările privind relativitatea generală şi cosmologia, pe care doar le începusem. Dar n-am putut să fac prea mari progrese, pentru că nu aveam o bază prea solidă în matematică. Şi, oricum, credeam că probabil nu voi trăi până să-mi termin doctoratul. Simţeam cumva tragedia soartei. Am început să citesc Wagner, dar articolele din revistă le-am considerat ca fiind exagerate. Problema este că odată ce un articol apare, este copiat şi apare astfel multiplicat, doar pentru că are în el o istorie bună. Și oamenii zic că orice apare în atât de multe locuri, trebuie să fie adevărat.

Visele mele în acea vreme au fost întrerupte. Înainte ca să fiu diagnosticat, eram foarte plictisit de viaţă. Nu simţeam nimic care să merite să fac. Dar la scurt timp după ce am ieşit din spital, am visat că voi fi executat. Dintr-o dată am realizat că erau o mulţime de lucruri pe care aş fi putut să le fac, dacă aş fi fost repus în sănătate. Un alt vis pe care l-am avut de câteva ori, a fost că îmi voi sacrifica viaţa ca să-i salvez pe alţii. Până la capăt, dacă tot trebuia să mor, aş fi putut să fac totuși ceva bun. Dar n-am murit. De fapt, deși moartea era ca un nor deasupra viitorului meu, mi-am dat seama, spre surprinderea mea, că în prezent mă bucuram de viaţă mai mult decât înainte. Am început să progresez în studiile mele de cercetare, şi m-am logodit cu o fată, pe nume Jane Wilde, care am întâlnit-o chiar în timpul în care am fost diagnosticat. Logodna mi-a schimbat viaţa. Mi-a dat un motiv pentru care să trăiesc. Dar de asemenea însemna că trebuie să am un serviciu, dacă am fi vrut să ne căsătorim. De altfel, am aplicat apoi pentru un post de doctorand cercetător la Gonville and Caius College, Cambridge. Spre marea mea surprindere, am primit postul şi ne-am căsătorit câteva luni mai târziu.

Faptul că m-am angajat la Caius a rezolvat problema imediată a unei slujbe. Am fost norocos că am ales să lucrez în fizica teoretică, pentru că era unul din domeniile în care condiţia mea fizică nu era un handicap serios. Și am fost norocos pentru că reputaţia mea ştiinţifică a crescut, în acelaşi timp în care dizabilitatea mea mergea din rău în mai rău. Aceasta a însemnat că oamenii au fost pregătiţi să-mi ofere acea poziţie în care să fac doar

>>> continuare în pagina 17

>>> continuare din pagina 16

cercetare fără să fie nevoie să lecturez.

Am fost de asemenea norocoşi şi cu casa. Când ne-am căsătorit, Jane era încă studentă la Westfield College în Londra, deci trebuiă să meargă în Londra, în timpul săptămânii. Aceasta presupunea ca noi să gasim un loc unde aş fi putut să mă descurc singur şi central, pentru că nu puteam merge pe jos prea mult. Am întrebat la College dacă mă puteau ajuta, dar mi-au spus că nu este în politica locului să ajute doctoranzii pentru locuinţe. De altfel noi ne înscrisesem pe o listă de apartamente de închiriat noi, care se construiau în zona centrală comercială. (Ani mai târziu, am aflat că acele apartamente erau de fapt proprietatea colegiului, dar ei nu mi-au spus). Oricum, după ce ne-am întors dintr-o vizită în SUA, după mariaj, am aflat că apartamentele nu erau gata. Ca o mare favoare, cei de la College, ne-au spus că am putea avea o cameră într-un cămin studenţesc. Administratorul mi-a spus "Normal, preţul pe noapte este de 12 shillings şi 6 pence pentru această cameră. Oricum, pentru că sunteţi doi, veţi plăti dublu, 25 de shillings." Am stat acolo trei nopţi. Apoi am găsit o căsuţă mică la aproape 100 de metri de departamentul Universităţii unde lucram. Aparţinea unei alte universităţi, care o închiriase unuia dintre doctoranzii săi. Pentru că el îşi luase o casă în suburbie, a sub-închiriat locul pe care îl avea pentru ultimile 3 luni care-i mai rămăseseră din contract. Pe parcursul celor trei luni am aflat că o altă casă, pe aceeași stradă, era goală. Un vecin a anunţat proprietara din Dorset şi i-a spus că este scandalos că ţine casa goală, când sunt tineri care caută un loc de locuit. Așa că ne-a lăsat nouă casa. După ce am locuit acolo câţiva ani, am vrut să cumpărăm acea casă și să o refacem. Aşa că am cerut la College un împrumut. Aceştia au făcut o analiză şi au considerat că nu eram un risc bun.

Până la urmă, am obţinut împrumutul de la o companie de construcţii şi părinţii mei mi-au dat banii necesari să o refacem. Am locuit acolo încă patru ani, dar devenise prea dificil pentru mine cu scările. În acest timp, cei de la College m-au apreciat mai mult şi acum era un alt decan. Aşa că ne-au oferit un apartament la parter pe care universitatea îl deţinea. Acesta era foarte bun pentru situația mea: avea camere mari şi uşi largi. Era suficient de central, că puteam să merg la departamentul Universităţii sau la College, în scaunul meu electric. Era de asemenea drăguţ, pentru cei trei copii ai noştri, pentru că era înconjurat de o grădină, de care se îngrijeau grădinarii de la College.

Târziu, în 1974, mai eram în stare să mă hrănesc singur, şi să mă dau jos din pat. Jane mă ajuta, avea grijă şi de copiii fără ajutor din afară. Oricum, lucrurile au început să meargă din ce în ce mai greu, aşa că am luat în casă unul din studenţii mei în cercetare, ca să locuiască cu noi. Acesta, în schimbul locuinţei gratis şi a supervizării mele îndeaproape, mă ajuta să mă urc şi să mă dau jos din pat. În 1980 am schimbat şi am optat pentru un sistem privat de asistenţă medicală care venea dimineaţa şi seara pentru o oră, două. Aceasta a ţinut până în 1985 când am avut pneumonie. Am suferit o operaţie de traheostomie. După aceasta am avut nevoie de asistenţă 24 de ore din 24. Aceasta a fost posibil prin împrumuturile date de cateva fundaţii.

Înainte de operaţie vorbirea îmi era deja greoaie, aşa că numai câţiva oameni din jur, care mă ştiau bine, puteau să mă înţeleagă. Dar cel puţin puteam comunica. Am scris articole ştiinţifice dictând unei secretare, şi am ţinut seminarii cu ajutorul unui interpret, care îmi repeta cuvintele mult mai clar. Dar operaţia de traheostomie mi-a luat abilitatea de a mai vorbi vreodată. Pentru o vreme, singurul mod de comunicare a fost să "spun" cuvinte literă cu literă, ridicând din sprâncene când cineva îmi arăta litera corectă pe un cartonaş de spelling. Este destul de dificil să comunici în aceste condiţii, lăsând la o parte scrierea de articole ştiinţifice. Însă, un expert în computere din California, pe nume Walt Woltosz, a auzit de suferinţa mea. Mi-a trimis un computer cu un program făcut de el, numit Equalizer. Acesta mi-a permis să selectez cuvinte dintr-o serie de meniuri de pe ecran, prin apăsarea switch (buton) pe care-l ţineam în mâna mea. Programul de asemenea putea fi controlat prin acest switch, şi putea opera chiar prin mişcarea capului sau a ochilor. Când termin de construit ceea ce doresc să spun, pot să trimit la sintetizatorul de vorbire. La început, doar rulam programul Equalizer pe descktop-ul unui computer. Dar David Mason, de la Cambridge Adaptive Communication, a fixat un computer mic, portabil, şi un sintetizator de vorbire la scaunul meu rulant. Acest sistem mi-a permis să comunic mult mai bine decât înainte. Acum pot să construiesc 15 cuvinte pe minut. Pot de asemenea să vorbesc ceea ce am scris, sau să salvez pe disc. Pot să printez, să rechem ceea ce am scris sau să vorbesc propoziţie cu propoziţie. Folosind acest sistem, am scris o carte şi duzini de articole ştiinţifice. Am susţinut, de asemenea, multe convorbiri ştiinţifice. Toate au fost bine recepţionate. Cred că aceasta se datorează în mare parte calităţii sintetizatorului de vorbire, care este făcut de Speech Plus. Vocea unui individ este foarte importantă. Acest sintetizator este de departe cel mai bun de care am auzit vreodată, pentru că variază intonaţia şi nu vorbește ca un Dalek. Singura problemă este că îmi dă un accent american. Dar compania lucrează acum la o versiune britanică.

Practic am boală neuronală motorie de când mă ştiu ca adult, de o viaţă. Mai mult, nu a fost preconizat că voi avea o familie fericită şi o carieră de succes. Aceasta s-a întâmplat datorită ajutorului lui Jane, copiilor şi unui număr mare de oameni şi organizaţii. Am fost norocos, pentru că starea mea de boală a progresat mult mai lent decât se întâmplă adesea în această situaţie. Însă şi aceasta este o demonstraţie că un om în nevoie poate să nu îşi piardă speranţa.

-sfârşit-

Sursa: Wikipedia şi Professor Stephen Hawking's website

POȘTA REDACȚIEI

Cu tot respectul țin să reamintesc tuturor cititorilor că, dat fiind termenul de trimitere a revistei la tipografie, scrisorile voastre trebuie să ajungă la mine în cursul lunii anterioare apariției revistei. Sfatul meu este să scrieți din timp, deoarece este posibil ca în ultimele 2-3 zile ale lunii, spațiul la unele rubrici să fie deja ocupat!!!

Vă rog mult, pe toți cei care scrieți, puneți-vă numele complet și adresa la expeditor!

Mulțumesc mult pentru înțelegere!

Gal Viorica - Cluj Napoca

Mă bucură mult faptul că revista a însemnat şi înseamnă atât de mult pentru d-voastră. Vă mulțumesc mult pentru frumoasele cuvinte de apreciere!

Mi-a plăcut mult poezia „Răbdarea Ta Hristoase a mântuit o lume", însă am hotărât s-o public, dată fiind tema şi dat fiind faptul că este Paştele, în numărul din luna viitoare.

În ceea ce priveşte urările de zilele de naştere, îmi permit două mici sugestii: trimiteți plicul în luna de dinainte (plicul a ajuns după 1) şi transmiteți urări numai persoanelor care ştiți că citesc revista (nu artişti, vedete tv, etc.). Spațiul… trebuie folosit eficient, pentru a aduce bucurie, încurajare, informare… celor ce o citesc.

Sugestiile sunt valabile pentru toți cititorii.

Ivu Maria - Comăneşti (Bacău)

Există o vorbă, în general valabilă (cu unele excepții), care spune: „Niciodată nu e prea târziu"; aşa că vă mulțumesc pentru mulțumiri, pentru aprecieri şi pentru că înțelegeți ce eforturi şi sacrificii presupune apariția revistei.

Vă mulțumesc şi pentru „rezumatul" vieții d-voastră. Dați slavă bunului Dumnezeu şi mulțumiți-I zilnic pentru viața care ați avut-o şi o aveți: soț, „fetiță"… o familie deosebită cu o viață împlinită. Unii dintre noi…

M-aş bucura mult dacă ați detalia povestea vieții d-voastră şi mi-ați trimite-o (tot prin e-mail) spre publicare.

Stan Gheorghe - Bilbor (Harghita)

Cum să nu mi se umple inima de bucurie şi de recunoştință la adresa lui Dumnezeu văzând că din ce în ce mai mulți cititori apreciază revista şi conştientizează eforturile şi sacrificiile care se fac pentru apariția ei regulată, lună de lună. Mulțumesc mult şi aştept să mai scrii.

Cât despre vindecarea escarelor, articolul trimis prin e-mail (apărut şi în nr. 53-iulie) sper să-ți fie de folos.

Mateiaş Simona - Slatina (Olt)

Apreciez mult efortul tău de a rescrie experiența propriei tale vieți, însă ai adăugat atât de puțin, încât nu acoperă nici jumătate de pagină (cam 1/3). Regret, este prea scurtă. Nu o pot publica.

Văcaru Anca Elena - Rm. Vâlcea

Tare mult m-aş bucura ca anunțul din numărul trecut să te ajute să-ți faci cât mai mulți prieteni şi cât mai multe prietene. Cât despre urarea din scrisoarea aceasta, aşa cum am mai spus, se publică doar urările făcute cu ocazia zilei de naştere.

Te rog să mă înțelegi şi… aştept să mai scrii.

Bota Costică - Ploieşti

Cu toată plăcerea vă voi trimite lunar revista. Am rămas impresionat de multitudinea problemelor grave de sănătate pe care le-ați avut de-a lungul vieții. Sunteți un luptător!

Petrica Pricopie - Coteşti (Vrancea)

Multe lucruri bune, de apreciere, de mulți ani auzisem şi eu despre d-nul prof. Lascăr, însă cele scrise de tine au făcut să crească şi mai mult, atât respectul şi admirația față de dânsul, cât şi bucuria că mai există astfel de oameni. Cu multă plăcere am publicat poezia dedicată dumnealui. Petrica, şi tu eşti un om deosebit!

Cât despre problema ta, nu uita cine este Cel în care te încrezi!

Dănilă Neculai - Suceava

Ce să facem? Pe pământul acesta, din cauza celui rău şi a păcatului, ne lovim (sau suntem loviți), trecem prin fel de fel de necazuri şi probleme. Important e să nu trecem singuri, ci împreună cu El. Iar d-voastră ați ales să treceți cu El, lăsându-L să hotărască ce şi cum este cel mai bine. Sunteți un biruitor!

Oprescu Elena - Bârlad; Rădulescu Cătălina - Bărbuleț (Dâmbovița); Roşca Daniel - Dideşti (Teleorman); Lupu Marian - Matca (Galați); Gaboreanu Constantin - Botoşani;

Este adevărat că m-aş bucura dacă ați scrie mai mult, însă asta nu înseamnă că nu apreciez şi nu au efect scurtele voastre mesaje.

Vă mulțumesc!

Doresc să corespondeze:

Vicoveanu Zoița - Paşcani (Iaşi)

Vicoveanu Zoița, dependentă de un scaun cu rotile, handicap fizic neuromotor, 49 ani, doresc să cunosc bărbat cu handicap uşor, cu vârsta până în 55 ani, în vederea unei prietenii serioase, eventual căsătorie.

Vicoveanu Zoița str. Grădineței, bl. M 1, sc. A, ap. 4, loc. Paşcani, jud. Iaşi, tel. 0232-714983; 0727-465516

>>> continuare în pagina 19

>>> continuare din pagina 18

Tănase Cristinel

Caut doamnă-domnişoară 25-30 ani, fără obligaţii, cu uşor handicap, poate să aibă domiciliul în zone afectate de calamităţi naturale, din familii nevoiaşe, fără venituri, pt. întemeierea unei căsnicii pe bază de sinceritate şi încredere în bunul DUMNEZEU. ***Tel. 0348-431450, 0728-933753, 0724-046550.***

Rog seriozitate din partea persoanelor interesate.

Pană Cezar Daniel - Ploieşti

Mă numesc Pană Cezar Daniel, sunt credincios, am 40 ani, nu am fost căsătorit niciodată, doresc să corespondez cu femei credincioase, în vârstă de 30-40 ani, pe teme religioase şi pentru prietenie.

Adresa mea este: ***Pană Cezar Daniel, str. Cameliei, nr. 8 A, bl. 46 A, sc. A, ap. 2, loc. Ploieşti, jud. Prahova***

Ţârău Liviu Vasile - Baia de Arieş

Doresc să corespondez: ***Ţârău Liviu Vasile, str. Arieşului, bl. 60 A, sc. B, et. 2, ap. 29, loc. Baia de Arieş, jud. Alba, tel. 0741-949080***

Cer iertare tuturor celor care nu am reuşit să le răspund.

Stan Gheorghe

Mă numesc Stan Gheorghe, gr. I, vârsta 34 ani. Te rog să-mi publici şi adresa mea de e-mail: ***ghita_1973@yahoo.com*** *şi ID****: ghita_1973***

Ar fi foarte bine dacă şi-ar da ID personele care vor să corespondeze aşa cum ai propus în revistă, e o idee foarte bună.

Vlad Săndel - Munteni (Galaţi)

Aş dori să cunosc, în vederea căsătoriei, o fată cu vârsta cuprinsă între 20 şi 30 ani. Am 30 ani, 1,75 m, am gr. II, pareză dreapta şi îmi place să călătoresc foarte mult. Am vizitat aproape toată România. Pot fi contactat la ***Vlad Săndel, loc Munteni, jud. Galaţi, tel. 0754-543804***

George Pieleanu

Sunt George Pieleanu, un tânăr cu dizabilităţi şi aş vrea să-ţi spun că adresa mea de mail, cât şi ID-ul de mess, este: ***george_pieleanu07***

Sper că o să fim cât mai mulţi pe net ca să putem comunica despre tot ceea ce ne frământă pe noi toţi - adică pe noi persoanele cu un handicap fizic- şi sper să ţină mulţi cont de rugămintea ta de a trimite aceste adrese deoarece este în avantajul nostru să facem acest lucru.

Vălean Romeo

Mă numesc Romeo. Te rog să treci adresa mea de e-mail în revistă: ***valean_romeo@yahoo.com*** *Este bună ideea ta de a-i ajuta pe cât mai mulţi să colaboreze prin intermediul mssengerului.*

Oprea Laurenţiu - Peretu (Teleorman)

Mă numesc Oprea Laurenţiu şi doresc să-mi fac prieteni mai mulţi prin intermediul revistei şi al messenger-ului. Cei care doresc să mă cunoască o pot face adăugând în lista lor de mess ID-ul ***laurian_oprea***

Cîrje Ionuţ - Mogoşoaia

Doresc să comunic cu o fată pentru prietenie, căsătorie. Oamenii dizabili au dreptul la fericire? La iubire? ***0724-619377****. Rog sinceritate!*

NOTĂ: ***Rog pe toţi cei care doresc să corespondeze, atunci când îşi exprimă această dorinţă, să scrie şi un mic enunţ, de câteva rânduri, care să conţină o scurtă prezentare: nume, hobby-uri, motive, etc., etc.***

Puneţi-vă în locul celor ce citesc enunţurile şi doresc să corespondeze. Este normal ca enunţul să-i convingă să înceapă o corespondenţă bogată, însă dacă acesta este sărăcăcios întocmit, nespunând mai nimic despre cel ce solicită corespondenţă…

SUGESTIE: ***Cei care doriţi să vă faceţi prieteni şi vă exprimaţi frumoasa dorinţă de a coresponda, nu aşteptaţi să vi se scrie, ci începeţi voi să scrieţi celorlalţi, care şi-au exprimat aceeaşi dorinţă!***

Asociaţia "HandHope"
Burcea Aurel, str. Băltăreţu nr. 565,
loc. Peretu, jud. Teleorman, cod 147240,
Tel. 0247-327122; 0765-365533
e-mail: aurelsda@yahoo.com

SPONSOR: S.C. RELIAN S.A., distribuitor utilaje agricole, sisteme de irigat prin picurare, etc.
CONTACT: Şos. Alexandriei, nr.220, sector 5, Bucureşti tel. 021-4205914; 0742-358431

SPONSOR: S.C. G&G TOTAL COM. SRL
Importator îmbrăcăminte şi încălţăminte copii Thailanda. Tel/Fax: 021-316.08.51